

Karaktergyilkosság: II. Vilmos császár a pszichiátriai diagnózisok tükrében
Univadis Smalltalk, 22. 04. 2021

Kulcsszavak: orvostörténet, orvosetika, pszichiátria, kultúrtörténet, II. Vilmos császár

Forrás Internet-helye:

https://www.univadis.de/viewarticle/die-psychopathologisierung-von-wilhelm-ii-nicht-ganz-richtig-im-kopf-742717?uac=347207CJ&u=g7Nnk16ewguWS5hWLN23V/9E96keG%2B95Js9Lm6D2gtU14Soq8URsQKrZlarLAUYJ&ecd=wnl_gps_210422_uniday_MUDDE_4581968&utm_source=automated&utm_medium=email&utm_campaign=medical%20updates%20-%20daily%202.5%20gps&utm_content=4581968&utm_term=&ss=true

Két orvostörténész, *Dr. Florian Bruns (Martin-Luther-Universität Halle-Wittenberg, Institut für Geschichte und Ethik der Medizin)* és *Prof. Axel Karenberg (Uniklinik Köln, Institut für Geschichte und Ethik der Medizin)* közelebbről szemügyre vette II. Vilmos császár „pszihopatologizálásának” esetét.

Az orvostörténészek szerint a császár beszámíthatóságát már 1888-ban kétségbe vonták. *Otto von Bismarck volt birodalmi kancellár* orvosi leletekre hivatkozva állította, hogy a császár nem normális, „angol és orosz felmenőinél fogva örökletesen terhelt”. A kegyvesztett *Alfred von Waldersee vezérkari főnök* pedig 1891-ben azt írta naplójába, hogy különösen orvosok körében nyíltan beszélnek „a császár szellemi zavartságáról”.

A francia külügyminisztérium meggyőződése szerint II. Vilmos „kedélybeteg” és „időnként beszámíthatatlan” volt. Nagy érdeklődést váltott ki *Ludwig Quidde „Caligula – Tanulmány egy római császár önfejűségéről és paranoiájáról”* (1983) című szatirikus műve, amelyben párhuzamokat von az örült Caligula császár és II. Vilmos császár között. Más kortársak neuraszténiásnak, lemondása után egyes pszichiáterek mániás-depressziósnek nevezték.

Paul Tesdorpf müncheni ideg orvos közvetlenül az első világháború után azt írta, hogy II. Vilmos már gyermekkorában elmebeteg volt, a háború miatti felelőssége is betegségéből eredeztethető. *Adolf Friedländer neurológus* szerint az egykori császár „vérfertőzött és degenerált” volt. *Auguste Forel svájci pszichiáter* pedig „egyensúlyvesztett, impulzív, pszichésen abnormális emberként” jellemezte.

Ezekre az állításokra nincs bizonyíték. A császárt egyikük sem vizsgálta meg. A két orvostörténész szerint a pszichiátria és a pszichiáterek politikai célokból történő instrumentalizálása korántsem új jelenség. A politikai ellenfelek vagy a hatalmasok becsmérése, a szellemi állapotukról szóló inszINUÁCIÓ nagy hagyományokkal rendelkezik a politikában és a politikai történetírásban.

[Lásd még: Könyvajánló: *A prominens beteg. 100 beteg, 100 kórkép (2. rész): Politikusok, tudósok. II. Vilmos német császár, 2020. 18. sz. és Archívum]*